

Föreskrift om tillämpningen av lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen;

utfärdad den 14 juni 2006.

Riksdagsstyrelsen föreskriver med stöd av 41 § lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § I denna föreskrift finns bestämmelser i anslutning till lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen (härefter benämnd ekonomiadministrationslagen).

2 § Föreskriften skall tillämpas om inget annat följer av lag eller ett särskilt beslut av riksdagen.

2 kap. Anslag och inkomstitlar samt ekonomiska förpliktelser

1 § I detta kapitel finns bestämmelser i anslutning till 4–10 §§ ekonomiadministrationslagen.

2 § I föreskriften avses med ett anslag ett av riksdagen anvisat anslag med ett visst belopp för ett bestämt ändamål.

3 § I föreskriften avses med en inkomstitel en post i statsbudgeten mot vilken statsinkomster som myndigheten inte får disponera skall redovisas. Bestämmelserna om inkomstitlar gäller även för undertitlar.

Dispositions rätt till anslag

4 § En myndighet som anvisats ett anslag har rätt att enligt gällande villkor och bestämmelser använda statens medel för de ändamål som anslaget avser och är skyldig att redovisa mot anslaget enligt 8–11 §§.

En myndighets samtliga utgifter för verksamheten, inklusive utgifter för hantering av utbetalning av transfereringar, skall belasta myndighetens anslag för förvaltningsutgifter.

Anslagsvillkor

5 § En myndighet får disponera ett anslag med högst summan av

1. ett anvisat belopp och ett överfört anslagssparande minskat med en eventuell indragning av anslagsbelopp, eller
2. ett anvisat belopp minskat med utnyttjad anslagskredit och en eventuell indragning av anslagsbelopp.

6 § Med ett anslagssparande avses vad en myndighet vid budgetårets slut inte utnyttjat av ett anslag sedan en eventuell indragning av anslagsbelopp räknats bort.

Myndigheten får besluta att anslagsmedel skall föras bort som indragning av anslagsbelopp om medlen inte behövs för det av riksdagen beslutade ändamålet.

7 § En myndighet skall löpande under budgetåret följa upp och prognostisera anslagsutnyttjandet.

Uppföljning och prognos skall ske för samtliga anslag som en myndighet disponerar.

Redovisning mot anslag och inkomstitlar

8 § I 5 och 6 §§ ekonomiadministrationslagen finns bestämmelser om redovisning mot anslag och inkomstitlar.

Inkomster som förekommer på ett anslag skall redovisas mot anslaget på motsvarande sätt som utgifterna.

9 § Om en utgift uppkommer genom en faktura skall anslagsredovisningen grundas på fakturan. Om utgiften betalas kontant eller till följd av avtal skall redovisningen ske med utgångspunkt i den dag då betalningen sker eller enligt avtalet skall ske. I de fall betalning sker efter förfallodagen skall redovisning göras vid tidpunkten för förfallodagen.

Redovisning mot anslag av utbetalt förskott skall ske först när den motprestation som förskottet avser har mottagits.

Ersättning för nyttjanderätter som betalas i juni och december skall redovisas mot anslag efterföljande månad, om nyttjanderätsperioden i sin helhet infaller under kommande redovisningsperioder.

Utgifter för amortering av lån skall redovisas mot anslag när betalning sker.

10 § Redovisning av inkomster skall grundas på tidpunkten för fakturering eller, om fakturering i egentlig mening inte sker, den dag då betalningen mottas eller enligt avtalet skall mottas. I de fall betalning mottas efter förfallodagen skall redovisning göras vid tidpunkten för förfallodagen.

11 § Redovisning mot anslag och inkomstitlar skall göras minst en gång i månaden.

Ekonomiska förpliktelser

12 § En myndighet får enligt 10 § ekonomiadministrationslagen ingå ekonomiska förpliktelser i den löpande verksamheten. Myndigheten har därvid rätt att träffa avtal om anställning av personal, hyra av utrustning, leverans av tjänster och förbrukningsmateriel och liknande som medför utgifter under längre tid än tilldelat

anslag avser, om detta är nödvändigt för att myndighetens löpande verksamhet skall fungera tillfredsställande.

13 § En myndighet som har fått ett bemyndigande att beställa varor eller tjänster eller att besluta om bidrag, ersättning, lån eller liknande får utnyttja detta för det ändamål bemyndigandet avser och i enlighet med gällande villkor och bestämmelser.

När ett bemyndigande utnyttjas skall redovisning ske mot det beslutade bemyndigandebeloppet.

Anslagsmedel och räntekonto

14 § Om en myndighet har anvisats ett anslag och anslagsmedlen skall föras till myndighetens räntekonto i Riksgäldskontoret, betalas dessa från statsverkets checkräkning i Riksbanken till myndighetens räntekonto med en tolfedel per månad.

15 § Anslagsmedel som skall tillgodoföras en myndighets räntekonto en viss månad sätts in på kontot den 25 i den månaden.

En betalning från en myndighets räntekonto till statsverkets checkräkning enligt 16–18 §§ verkställs genom en betalning till Riksgäldskontoret.

16 § Har en myndighet under löpande budgetår anvisats ytterligare medel på ett anslag tillgodoförs beloppet myndighetens räntekonto jämnt fördelat på de betalningstillfällen som återstår under budgetåret.

Har riksdagen beslutat om en indragning av anslagsbelopp, reduceras det belopp som återstår att tillgodoföras myndighetens räntekonto under budgetåret på motsvarande sätt.

Har en myndighet beslutat om indragning av anslagsbelopp eller om en indragning av anslagsbelopp beslutats så sent på budgetåret att den inte kan regleras genom minskning av de anslagsmedel som överförs från statsverkets checkräkning, skall den myndighet som innehar räntekonto så snart som möjligt göra en betalning därifrån till Riksgäldskontoret.

17 § En myndighet som anvisats anslagsbelopp som inte får föras över till följande budgetår skall, om medlen tillgodoförts myndighetens räntekonto, betala tillbaka skillnaden mellan det mottagna beloppet och det belopp som redovisats mot anslaget. Mellanskillnaden och räntan på det beloppet fram till dagen för återbetalning, skall betalas till statsverkets checkräkning snarast efter budgetårets utgång, dock senast när myndigheten upprättat årsredovisning.

Motsvarande gäller om indragning av anslagsbelopp enligt 16 § överstiger de överföringar som återstår under budgetåret.

18 § En myndighet som tar emot statsinkomster som den inte får disponera, skall föra medlen direkt till statsverkets checkräkning och redovisa beloppet mot en inkomstitel. Om inkomsterna är av mindre omfattning får medlen i stället sättas in på myndighetens räntekonto i Riksgäldskontoret för att senast vid budgetårets utgång betalas till statsverkets checkräkning.

En myndighet skall minst en gång i månaden redovisa inkomster mot inkomstitel även om medlen behålls på räntekontot fram till budgetårets utgång.

Betalning till statsverkets checkräkning skall ske så snart som möjligt, dock senast den 15 januari.

19 § I fråga om anslagsmedel som inte skall tillgodoföras en myndighets räntekonto får den myndighet som disponerar anslaget utnyttja statsverkets checkräkning för betalningarna.

Om en myndighet har både räntebelagda och icke räntebelagda anslag skall de utgifter som redovisats mot ett räntebelagt anslag betalas från räntekontot. Utgifter som redovisats mot ett icke räntebelagt anslag skall betalas från statsverkets checkräkning. Om betalning har skett till eller från fel betalningsflöde skall rättelse ske genom betalning mellan betalningsflödena.

Om en myndighet behöver göra en utbetalning som avser en utgift som till en viss del redovisats mot ett räntebelagt anslag och till en viss del ett icke räntebelagt anslag, skall betalningen ske från räntekontot. Därefter skall korrigering mellan betalningsflödena ske genom betalning från statsverkets checkräkning till räntekontot.

I andra fall än de som nämns i första och andra styckena skall överföringar mellan en myndighets räntekonto och statsverkets checkräkning i Riksbanken göras via Riksgäldskontoret i enlighet med 15 §.

3 kap. Kapitalförsörjning

1 § I detta kapitel finns bestämmelser i anslutning till 11–15 och 30–32 §§ ekonomiadministrationslagen.

Finansiering av anläggningstillgångar

2 § I 11–13 §§ ekonomiadministrationslagen finns bestämmelser om finansiering av anläggningstillgångar.

3 § En myndighets samlade lån enligt 11 § ekonomiadministrationslagen får inte väsentligt avvika från motsvarande tillgångars bokförda värden per den 30 juni och per den 31 december.

Likvida medel

4 § Betalningar till och från myndighetens räntekonto skall göras via de betalningskonton som är anslutna till räntekontot. Likvida medel får inte betalas direkt till eller från statsverkets checkräkning i Riksbanken.

Myndigheten skall tillföra räntekontot inbetalningar avseende sådana avgifter, bidrag och andra likvida medel som myndigheten själv får disponera och som används för att finansiera den egna verksamheten. I samtliga fall skall utbetalningarna för motsvarande utgifter ske via räntekontot.

Räntekontot får, inom ramen för gällande kreditram, tillfälligt användas för att finansiera anskaffning av anläggningstillgångar. Omvandling till lån skall dock ske under det halvår då en tillgång har anskaffats eller en anläggningstillgång under uppbyggnad har färdigställts. För tillgångar som har anskaffats eller färdigställts under halvårets sista månad får emellertid lån upptas under det följande halvåret.

5 § Bestämmelser om betalningar mellan statsverkets checkräkning i Riksbanken och en myndighets räntekonto finns i 2 kap. 14–19 §§.

Betalningar som hänför sig till sådana räntebelagda anslag som avses i 2 kap. 14–15 §§ skall göras via räntekontot liksom betalningar i avgiftsbelagd verksamhet där myndigheten får disponera inkomsterna.

Disposition av försäljningsinkomster

6 § Skall en försäljningsinkomst redovisas mot en inkomsttitel på statsbudgeten skall vederbörlig inkomsttitel inom inkomsthuvudgruppen Inkomster av försäld egendom användas och inkomsten betalas till statsverkets checkräkning i Riksbanken.

Om en erhållen försäljningsinkomst understiger det bokförda värdet skall endast ett belopp som motsvarar inkomsten redovisas mot inkomsttitel och betalas till statsverkets checkräkning i Riksbanken.

Utrangering jämföras med försäljning.

7 § I 32 § ekonomiadministrationslagen finns bestämmelser om myndighetens rätt att disponera försäljningsinkomst vid försäljning av annan lös egendom än bostadsrätt.

Har egendomen finansierats med lån och försäljningsinkomsten understiger det kvarstående lånebeloppet skall mellanskillnaden finansieras med medel som myndigheten disponerar i den verksamhet där tillgången använts. Är det lån som svarar mot den försälda egendomen slutamorterat får myndigheten disponera inkomsten i dess helhet.

Om egendom har finansierats med avistakonto skall, om myndighetens samlade lån vid avstämningstidpunkten överstiger ett belopp motsvarande det bokförda värdet på de kvarstående tillgångar som lånen avser, myndigheten betala ett belopp till Riksgäldskontoret motsvarande mellanskillnaden.

4 kap. Avgifter

1 § I detta kapitel finns bestämmelser i anslutning till 17–20 §§ ekonomiadministrationslagen.

Ekonomiskt mål

2 § Om full kostnadstäckning gäller som ekonomiskt mål för verksamheten skall myndigheten beräkna avgiftsnivån så att intäkterna på några års sikt täcker samtliga med verksamheten direkt eller indirekt förenade kostnader.

Rapportering till Ekonomistyrningsverket

3 § Myndigheten skall på begäran av Ekonomistyrningsverket lämna uppgifter om de varor och tjänster som myndigheten tar ut avgifter för.

5 kap. Kompensation för ingående mervärdesskatt

1 § I detta kapitel finns bestämmelser i anslutning till 16 § ekonomiadministrationslagen.

Kompensation

2 § Myndigheten har rätt till kompensation för belopp motsvarande ingående mervärdesskatt hänförlig till den verksamhet som myndigheten bedriver, oavsett hur verksamheten är finansierad eller redovisas.

Kompensation erhålls endast för belopp motsvarande ingående mervärdesskatt som har debiterats eller vid omvänd skattskyldighet beräknats enligt den svenska mervärdesskattelagen (1994:200).

Rekvisition

3 § En myndighet som en viss månad har redovisat belopp som anges i 2 § får påföljande månad rekvirera motsvarande belopp från Skatteverket.

Myndigheten får rekvirera ett belopp motsvarande ingående mervärdesskatt den månad då det ackumulerade bokförda beloppet uppgår till minst 5 000 kronor. Rekvisition av belopp motsvarande ingående mervärdesskatt skall dock göras minst en gång per år.

4 § För att en myndighet skall kunna få det rekvirerade beloppet senast den tjugonde dagen i en månad skall myndigheten senast den tionde dagen i samma månad lämna en rekvisition till Skatteverket.

Återbetalning jämte ränta

5 § Har en myndighet tillgodoförts ränta till följd av att myndigheten rekvirerat ett för högt belopp vid tillämpningen av 2 § skall myndigheten återbetala det felaktigt rekvirerade beloppet jämte ett belopp motsvarande räntan till Skatteverket, om den tillgodoförda räntan inte är obetydlig.

Vid återbetalning av ett för högt rekvirerat belopp beräknas räntan från den dag då myndigheten fick beloppet utbetalt till räntekontot t.o.m. den dag då återbetalningen görs. Ränteberäkningen grundas på den ränta som motsvarar geno msnittsräntan på räntekontot under perioden.

En myndighet behöver endast beakta sådan ränta som vid återbetalningstillfället respektive inbetalningstillfället överstiger 100 kronor.

6 kap. Donationer**Tillämpningsområde**

1 § I detta kapitel finns bestämmelser i anslutning till 33 och 34 §§ ekonomiadministrationslagen.

2 § Med en donation avses i denna föreskrift varje slag av överlåtelse av egendom till en myndighet genom gåva eller testamentariskt förordnande som sker utan krav på motprestation eller särskild förmånsställning och där egendomen inte bildar en stiftelse.

Ett donationsförordnande skall vara skriftligt och undertecknat av donator, som kan utgöras av en fysisk eller juridisk person, eller kunna verifieras på annat sätt.

Mottagande av en donation

3 § En donation skall anses mottagen av myndigheten när egendomen frivilligt avskilts och överlämnats av donatorn. Myndigheten skall därefter ha förfoganderätt till donationen och därmed följande rättigheter och skyldigheter.

Om en ändamålsbestämmelse saknas eller om den är allmänt hållen skall donationen användas inom ramen för myndighetens verksamhet.

4 § Enligt 34 § ekonomiadministrationslagen krävs ett medgivande av riksdagen om donationen skulle medföra ett ökat behov för myndigheten av medel från statsbudgeten.

Med medel från statsbudgeten avses i första stycket anslag som anvisats myndigheten, lån eller andra krediter i Riksgäldskontoret samt medel från statsbudgeten som erhålls från en annan statlig myndighet.

Om den donerade egendomen är belånad till ett belopp som överstiger beräknad försäljningsintäkt efter täckande av samtliga kostnader fram t.o.m. försäljningstillfället, skall donationen anses medföra ett ökat behov av medel från statsbudgeten.

Avser myndigheten att avyttra mottagen egendom skall donationen finansiera kostnaderna för förvaltningen av egendomen fram t.o.m. försäljningstillfället.

Förvaltning av en donation

5 § Egendom som en myndighet tagit emot som donation utgör statens egendom.

En av myndigheten mottagen donation får inte föras till en redan befintlig stiftelse såvida inte donatorn uttryckligen angett att så får ske.

6 § En myndighet som har tagit emot en donation skall se till att egendomen förvaltas på det sätt som är lämpligt med hänsyn till donationens ändamål och används för det ändamål som donatorn bestämt eller, om en närmare bestämning saknas, för ett ändamål inom myndighetens verksamhetsområde.

7 § Om särskilda villkor föreskrivits för förvaltningen eller placeringen av egendomen, skall dessa tillämpas.

8 § Om särskilda villkor knutna till donationen inte hindrar det, skall likvida medel sättas in på myndighetens räntekonto i Riksgäldskontoret.

9 § En myndighet som förvaltar en donation som kan ge ekonomisk avkastning skall varje år ta ut ersättning för de kostnader som myndigheten har för att tillgodose ändamålet med donationen och för förvaltningen av egendomen.

Med ekonomisk avkastning avses ränta, utdelning, realisationsvinst och andra inkomster som donationen genererar.

Med myndighetens kostnader avses samtliga direkta och indirekta kostnader hänförliga till förvaltningen m.m. av donationen.

10 § Om myndigheten i fråga om en donation bedömer att förhållandena har ändrats på sådant sätt att förutsättning för permutation föreligger, skall den förvaltande myndigheten ansöka om sådan.

Åtagande att förvalta en stiftelse

11 § En myndighet får åta sig att förvalta en stiftelse, om ändamålet med stiftelsen har ett nära samband med myndighetens verksamhet.

I det fall det inte längre föreligger ett nära samband mellan myndighetens verksamhet och den av myndigheten förvaltade stiftelsen skall myndigheten i egenskap av förvaltare avsäga sig förvaltningsuppdraget eller verka för att stiftelsens ändamål ändras genom permutation, om stiftelseförordnandet medger det.

Uppgifter i årsredovisningen

12 § Om en myndighet i mer betydande omfattning förvaltar donerad egendom eller egendom som tillhör en stiftelse, skall myndigheten i årsredovisningen särredovisa kostnader och ersättningar för förvaltningen av den egendom som kan ge ekonomisk avkastning.

Sådan särredovisning skall alltid lämnas för fast egendom, tomträtt eller byggnad som är lös egendom.

13 § En myndighet, som under året tagit emot en donation av större värde eller som åtagit sig att förvalta en stiftelse, skall ange detta i årsredovisningen.

7 kap. Bokföring och årsredovisning

Tillämpningsområde

1 § I detta kapitel finns bestämmelser i anslutning till 2, 3 och 35–38 §§ ekonomiadministrationslagen.

Bokföring och rapportering till statsredovisningen

2 § För myndighetens bokföring och rapportering till statsredovisningen skall i tillämpliga delar gälla 1–21 §§ och 22 § förordningen (2000:606) om myndigheters bokföring med därtill hörande föreskrifter och allmänna råd.

Transaktionsdatabas

3 § Riksdagsförvaltningen skall rapportera till transaktionsdatabasen i enlighet med bestämmelserna i 21 a–e §§ förordningen om myndigheters bokföring.

Allmänna bestämmelser om årsredovisning

4 § Myndighetens årsredovisning skall avse all den verksamhet som myndigheten ansvarar för, oavsett hur verksamheten finansieras eller i vilken form verksamheten bedrivs.

5 § Bestämmelserna i 2 kap. 3–8 §§ förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag med därtill hörande föreskrifter och allmänna råd skall gälla i tillämpliga delar.

Resultatredovisning

6 § Enligt 3 § ekonomiadministrationslagen skall myndigheten för riksdagen redovisa verksamhetens mål och de resultat som uppnåts. En sådan redovisning skall lämnas i resultatredovisningen. Myndigheten skall härvid redovisa och kommentera hur prestationerna har utvecklats med avseende på volym, intäkter, kostnader och kvalitet.

Myndigheten skall redogöra för omvärldsförändringar, organisatoriska förändringar och andra väsentliga externa och interna förhållanden som har påverkat verksamhetens resultat.

Informationen i resultatredovisningen skall omfatta det närmast avslutade räkenskapsåret och de föregående två åren. Informationen skall vara jämförbar över tiden. I de fall det inte är möjligt att ta fram jämförbar resultatinformation för tre år skall myndigheten kommentera och motivera detta.

Uppgifterna i resultatredovisningen skall baseras på dokumenterade data och mätmetoder.

7 § Av resultatredovisningen skall framgå hur verksamhetens kostnader och andra intäkter än sådana av anslag fördelar sig per verksamhetsgren.

Uppgift om en sådan fördelning skall varje år även rapporteras till statens concerninformationssystem (Hermes).

Avgiftsbelagd verksamhet skall särredovisas. Redovisningen skall följa den indelning och struktur som framgår av budgeten för avgiftsbelagd verksamhet.

8 § Informationen i resultatredovisningen och informationen i de finansiella delarna av årsredovisningen skall stämma överens. Eventuell brist på överensstämmelse skall förklaras.

9 § Den ekonomiska informationen skall redovisas i löpande priser. Om det behövs för att kravet på en rättvisande redovisning skall uppfyllas skall, som tilläggsinformation, kostnads- och intäktsutvecklingen belysas även i fasta priser efter omräkning med lämpliga index. Myndigheten skall ange och motivera val av index.

Resultaträkning och balansräkning, värderingsregler, anslagsredovisning och finansieringsanalys, tilläggsupplysningar

10 § Bestämmelserna i 4–7 kap. förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag med därtill hörande föreskrifter och allmänna råd skall gälla i tillämpliga delar.

8 kap. Betalningar, medelsförvaltning och hantering av statliga fordringar

1 § I anslutning till 4–6, 14 och 30 §§ ekonomiadministrationslagen skall bestämmelserna i förordningen (1994:14) om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning med därtill hörande föreskrifter och allmänna råd gälla i tillämpliga delar.

2 § I anslutning till 2 § ekonomiadministrationslagen skall bestämmelserna i förordningen (1993:1138) om hantering av statliga fordringar med därtill hörande föreskrifter och allmänna råd gälla i tillämpliga delar.

Denna föreskrift träder i kraft den 1 januari 2007.

RIKSDAGSFÖRVALTNINGEN

Anders Forsberg

Madeleine Kanold